EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أسئلة في بيع وشراء الذهب

Majmūʿat asʾilah fī bayʿ wa-shirāʾ adh-dhahab

Vânzarea și cumpărarea aurului

Muḥammad ibn Ṣāliḥ
al-ʿUthaymīn

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Întrebări și răspunsuri despre vânzarea și cumpărarea aurului

Întrebări și răspunsuri

مجموعة أسئلة في بيع وشراء الذهب

Majmūʿat asʾilah fī bayʿ wa-shirāʾ adh-dhahab

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: مجموعة أسئلة في بيع وشراء الذهب
Ediția I
Traducerea în limba română © Institutul Tawhid, 2026.
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Dār al-Waṭan, Riyadh, ediția din 1423 H, seria 62.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Întrebări și răspunsuri 1
1. Schimbarea aurului vechi cu aur nou 1
2. Aurul nou oferit în schimbul celui folosit 2
3. Cumpărarea aurului cu plată amânată 2
4. Condiția de a cumpăra aur nou de la același magazin 3
5. Împuternicirea între comercianți 3
6. Bijuteriile luate pentru a fi încercate acasă 4
7. Aurul puțin folosit vândut drept nou 5
8. Amestecarea aurului în atelier 5
9. Vânzarea aurului urmată de o nouă cumpărare 5
10. Compensarea prețurilor fără încasare 6
11. O parte din preț rămasă de plată 6
12. Aducerea restului prețului înainte de primirea aurului 7
13. Aur cu pietre schimbat pe aur curat 7
14. Munca într-un magazin cu practici interzise 8
15. Plata cu cecuri 9
16. Bijuterii cu reprezentări de animale 10
17. Rezervarea aurului printr-un avans 11
18. Predarea aurului unei rude înainte de încasarea prețului ... 11
19. Aur păstrat ca gaj în timpul consultării 11
20. Creșterea prețului după o perioadă de păstrare 12
21. Inele de aur destinate bărbaților 13
22. De ce aurul este interzis bărbaților 14
Bibliografie 17
Indice 18

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutor și iertare și ne căim înaintea Lui. Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de relele faptelor noastre. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze, pe el și familia sa, și să le dăruiască pace. În cele ce urmează:

Allah Preaînaltul le-a rânduit robilor Săi, în relațiile dintre ei, sisteme desăvârșite, întemeiate pe o dreptate pe care niciun alt sistem nu o poate egala. Printre nedreptățile din tranzacții și abaterile de la dreptate și de la calea dreaptă se numără practicarea ribā, asupra căreia Allah Preaînaltul a avertizat în Cartea Sa și prin cuvintele Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Musulmanii sunt în unanimitate de acord că aceasta este interzisă.

Allah Preaînaltul spune în Cartea Sa, pe care le-a coborât-o oamenilor ca să judece între ei:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَذَرُواْ مَا بَقِيَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن
كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ فَأۡذَنُواْ بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ
وَإِن تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوسُ أَمۡوَٰلِكُمۡ لَا تَظۡلِمُونَ وَلَا تُظۡلَمُونَ﴾ ﷺ

O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și renunțați la ceea ce a mai rămas din ribă, dacă sunteți credincioși! Dacă nu o faceți, atunci luați aminte la un război din partea lui Allah și a Trimisului Său! Iar dacă vă căiți, vă rămân sumele inițiale ale averilor voastre: nu nedreptățiți și nu sunteți nedreptățiți.

Coran 2:278-279

Și Preaînaltul spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ
لِلۡكَٰفِرِينَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ﴾ ﷺ

O, voi cei care credeți! Nu mâncați ribă înmulțită de mai multe ori și temeți-vă de Allah, pentru ca voi să izbândiți! Temeți-vă de Focul pregătit necredincioșilor! Ascultați de Allah și de Trimis, pentru ca voi să primiți îndurare!

Coran 3:130-132

Și Preaînaltul spune:

﴿ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي يَتَخَبَّطُهُ
ٱلشَّيۡطَٰنُ مِنَ ٱلۡمَسِّۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡبَيۡعُ مِثۡلُ ٱلرِّبَوٰاْۗ
وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْۚ فَمَن جَآءَهُۥ مَوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ
فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمۡرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَنۡ عَادَ فَأُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ يَمۡحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي
ٱلصَّدَقَٰتِۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾

Cei care mănâncă ribā nu se vor ridica decât asemenea celui pe care șeitanul îl doboară prin atingerea sa. Aceasta fiindcă ei spun: „Negustoria este asemenea ribā", în vreme ce Allah a îngăduit negustoria și a interzis ribā. Celui la care a ajuns o povață de la Stăpânul său și s-a oprit îi rămâne ceea ce a luat mai înainte, iar judecarea lui este la Allah. Cei care se întorc sunt locuitorii Focului, în care vor rămâne veșnic. Allah nimicește ribā și face milosteniile să sporească. Allah nu-l iubește pe niciun necredincios păcătos.

Coran 2:275-276

În Ṣaḥīḥ Muslim[1] este consemnat, din relatarea lui Jābir — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — l-a blestemat pe cel care consumă ribā, pe cel care o plătește, pe cel care o consemnează și

1 În Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Blestemarea celui care consumă ribā și a celui care o plătește", nr. 1598.

pe cei doi martori ai ei și a spus: *„Sunt deopotrivă."* Blestemul înseamnă alungarea și îndepărtarea de îndurarea lui Allah.

Allah Preaînaltul i-a creat pe djinni și pe oameni și i-a înzestrat cu minte și înțelegere, a trimis la ei trimiși și le-a făcut cunoscute avertizările, numai pentru ca ei să-L adore și să I se supună cu smerenie, dând întâietate poruncii Sale și poruncii Trimisului Său față de ceea ce le doresc sufletele. Aceasta este adevărata adorare și ceea ce cere credința în Allah, Slăvitul și Preaînaltul, după cum spune Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا
أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا﴾

Nu se cuvine unui credincios și nici unei credincioase ca, atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât un lucru, ei să mai aibă de ales în privința lui. Cel care nu ascultă de Allah și de Trimisul Său a rătăcit în chip vădit.

Coran 33:36

Credinciosul, dacă este cu adevărat credincios, nu are de ales în privința a ceea ce au hotărât Allah și Trimisul Său. În fața lui nu se află decât mulțumirea și supunerea deplină, fie că aceasta corespunde dorinței sale, fie că i se împotrivește. Altfel, el nu este credincios, după cum spune Allah Preaînaltul:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا﴾

Nu, pe Stăpânul tău! Ei nu vor crede până ce nu te vor lua drept judecător în neînțelegerile dintre ei, apoi nu vor găsi în sufletele lor nicio nemulțumire față de ceea ce ai hotărât și se vor supune pe deplin.

Coran 4:65

Dacă acest lucru s-a lămurit, să știi că poruncile lui Allah Preaînaltul se împart în două categorii:

O categorie privește relația cu El, Slăvitul, precum purificarea, rugăciunea, postul și pelerinajul. În această privință, robului nu i se strecoară nicio îndoială cu privire la legătura ei cu Allah Preaînaltul.

Cealaltă categorie privește relațiile cu făpturile, adică tranzacțiile care au loc între ele: vânzarea, cumpărarea, închirierea, gajul și altele. După cum este bine cunoscut tuturor că împlinirea poruncilor lui Allah Preaînaltul și respectarea Legii Sale sunt obligatorii în prima categorie, tot astfel împlinirea poruncilor Sale și respectarea Legii Sale sunt obligatorii și în a doua categorie. Amândouă sunt hotărâri ale lui Allah Preaînaltul asupra robilor Săi. Credinciosul trebuie, așadar, să împlinească hotărârea lui Allah și să respecte Legea Sa atât aici, cât și acolo. În cele ce urmează:

Acestea sunt întrebări despre vânzarea, cumpărarea și folosirea aurului[2], adresate dascălului nostru Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, care a binevoit să răspundă la ele. Îi cerem lui Allah Preaînaltul să le facă folositoare celor care le citesc sau le aud și să le dăruiască răsplată și răsplătire celor care le scriu, le tipăresc, le răspândesc ori le pun în practică. El ne este de ajuns și ce bun Ocrotitor este!

2 Ceea ce se spune despre vânzarea și cumpărarea aurului se spune și despre vânzarea și cumpărarea argintului.

Întrebări și răspunsuri

1. Schimbarea aurului vechi cu aur nou

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la faptul că mulți proprietari de magazine de aur cumpără aur folosit, numit *„aur pentru topit”*, apoi îl duc la negustorul de aur și îl schimbă cu aur nou, lucrat, greutate pentru greutate, exact, plătind în plus manopera aurului nou?

Răspuns: În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor! Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și tuturor companionilor săi.

Este consemnat de la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — că a spus: *„Aurul pentru aur, argintul pentru argint, grâul pentru grâu, orzul pentru orz, curmalele pentru curmale și sarea pentru sare: aceeași cantitate pentru aceeași cantitate, egal pentru egal, din mână în mână.”*[3]

Și este consemnat de la el că a spus: *„Cel care adaugă sau cere un adaos a săvârșit ribā.”*[4] Este consemnat, de asemenea, că i s-au adus curmale bune. Întrebând despre ele, i s-a răspuns: *„Luam un ṣāʿ din acestea pentru doi ṣāʿ sau doi ṣāʿ pentru trei.”* Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a poruncit să se desfacă vânzarea și a spus: *„Aceasta este ribā însăși!”* Apoi i-a îndrumat să vândă curmalele slabe pe dirhami, după care să cumpere cu dirhamii curmale bune.[5]

---

3 Relatat de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Schimbul și vânzarea aurului pe argint cu plată imediată”, nr. 1587.

4 Relatat de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Schimbul și vânzarea aurului pe argint cu plată imediată”, nr. 1588.

5 Convenit de al-Bukhārī și Muslim: relatat de al-Bukhārī în Cartea vânzărilor, capitolul „Dacă dorește să vândă curmale pe curmale mai bune decât ele”, nr. 2201, și de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Vânzarea hranei, aceeași cantitate pentru aceeași cantitate”, nr. 1593.

Din aceste hadithuri înțelegem că ceea ce a amintit cel care întreabă — schimbul aurului pentru aur, cu adăugarea manoperei la unul dintre ele — este un lucru interzis și intră în ribā pe care Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a oprit-o.

Calea corectă în această privință este să vândă aurul pentru topit pe un preț, fără înțelegere prealabilă și fără convenție, iar după ce proprietarul lui primește prețul, să cumpere obiectul nou. Este mai bine să caute obiectul nou în alt loc. Dacă nu-l găsește, se întoarce la cel căruia i-a vândut și cumpără pe dirhami. Dacă adaugă la ei, nu este nicio problemă. Important este să nu aibă loc schimbul aurului pentru aur cu plata unei diferențe, chiar dacă aceasta se datorează manoperei. Aceasta este situația când negustorul este un negustor care vinde. Dacă însă negustorul este un meșteșugar, poate să-i spună: *„Ia acest aur și fă-mi din el ceea ce doresc din lucrarea respectivă, iar când ai încheiat lucrarea îți voi plăti manopera."* Acest lucru este îngăduit.

2. Aurul nou oferit în schimbul celui folosit

Întrebare: Care este părerea eminenței voastre despre faptul că unii proprietari de magazine de aur schimbă aurul nou pe care îl au pentru aur folosit primit de la cel care dorește să cumpere și percep pentru el manopera?

Răspuns: Nu văd nicio deosebire între această întrebare și cea dinaintea ei; hotărârea este aceeași în amândouă.

3. Cumpărarea aurului cu plată amânată

Întrebare: Unii proprietari de magazine de aur cumpără aur cu plată amânată, socotind că acest lucru este îngăduit. Argumentul lor este că aurul acesta face parte din mărfurile comerciale. Am discutat cu cei mai în vârstă dintre ei despre faptul că o asemenea practică nu este îngăduită, iar ei au răspuns că învățații nu cunosc această activitate.

Răspuns: Acest lucru — adică vânzarea aurului pe dirhami cu plată amânată — este interzis prin consens, fiindcă este ribā an-nasī'ah. Profetul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus în hadithul lui ʿUbādah ibn aṣ-Ṣāmit, când a spus: *„Aurul*

pentru aur, argintul pentru argint...” și așa mai departe în hadith: *„Dacă aceste categorii diferă, vindeți cum doriți, dacă schimbul este din mână în mână.”*[6] Așa a poruncit Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

Cât despre afirmația lor că învățații nu cunosc acest lucru, aceasta este o învinuire adusă învățaților fără temei. Învățații sunt, așa cum îi descrie însuși numele lor, oameni ai cunoașterii, opusul neștiinței. Dacă nu ar fi astfel, nu ar fi corect să fie numiți învățați. Ei cunosc rânduielile pe care Allah le-a coborât asupra Trimisului Său și știu că o astfel de practică este interzisă. Textul doveditor arată că ea este interzisă.

4. Condiția de a cumpăra aur nou de la același magazin

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la faptul că unii proprietari de magazine de aur îi pun celui care vinde aur folosit condiția să cumpere de la ei aur nou?

Răspuns: Nici acest lucru nu este îngăduit, fiindcă este o stratagemă pentru vânzarea aurului pe aur cu o diferență de cantitate. Stratagemele de acest fel sunt interzise în Legea islamică, fiindcă reprezintă înșelăciune și joacă cu hotărârile lui Allah.

5. Împuternicirea între comercianți

Întrebare: Este necesar ca împuternicirea între proprietarii magazinelor de aur să fie exprimată verbal sau este de ajuns ca unul să ia de la celălalt o marfă în virtutea obiceiului dintre ei, potrivit căruia o va vinde la prețul cunoscut?

Răspuns: Împuternicirea este un contract care se încheie prin cuvinte sau prin fapte care o indică. Dacă obiceiul comercianților este ca, atunci când unul dintre ei nu are marfa cerută de un cumpărător aflat la el, să meargă la vecinul său, să ia de la acesta marfa pentru a o vinde, iar prețul este cunoscut de cel care a luat-o, după care o vinde la prețul cunoscut între ei, acest lucru

6 Trimiterea bibliografică a fost menționată anterior, în răspunsul la prima întrebare.

este îngăduit. Împuternicirea, așa cum au spus învățații, se încheie prin cuvinte sau prin fapte care o indică.

6. Bijuteriile luate pentru a fi încercate acasă

Întrebare: Care este hotărârea atunci când cumpărătorul vine și cumpără o bijuterie de aur, apoi pune condiția ca, dacă aceasta nu se potrivește, să o returneze magazinului în schimbul alteia sau să-și recupereze banii? Care este calea îngăduită într-o asemenea situație? Unii cumpărători locuiesc departe de oraș, astfel încât nu se mai pot întoarce personal la magazin în aceeași zi sau în ziua următoare.

Răspuns: Calea mai bună și mai potrivită într-un asemenea caz este să ia bijuteria de aur înainte de încheierea contractului și să o ducă acasă. Dacă este potrivită, se întoarce la proprietarul magazinului, încheie vânzarea cu el și o cumpără din nou. Aceasta este calea mai bună.

Dacă însă o cumpără și încheie contractul, apoi pune condiția de a avea dreptul de alegere dacă este potrivită pentru familia sa, iar în caz contrar să o returneze, aceasta este o chestiune asupra căreia învățații au avut păreri diferite. Unii au îngăduit-o și au spus: *„Musulmanii sunt ținuți de condițiile lor."* Alții au interzis-o, spunând că această condiție îngăduie un lucru interzis: despărțirea înainte ca încheierea contractului să fie definitivă. Prima părere pare să fie alegerea șeicului al-Islam Ibn Taymiyyah; a doua este părerea bine cunoscută a școlii juridice. În orice contract în care se cere predarea reciprocă imediată nu este valabilă condiția unui drept de alegere. Așadar, dacă omul dorește să fie neîndoielnic scutit de răspundere și în siguranță, să urmeze prima cale: să ia bijuteria și să se consulte asupra ei înainte de încheierea contractului.

Ce înseamnă *„înainte de încheierea contractului"*? Înseamnă să le dea dirhami drept gaj sau orice alt bun care să le servească drept garanție, fără ca ceea ce le dă să reprezinte prețul aurului pe care l-a cumpărat.

7. Aurul puțin folosit vândut drept nou

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la faptul că unii proprietari de magazine de aur cumpără aur folosit, curat, apoi îl oferă spre vânzare la prețul aurului nou? Este îngăduit acest lucru sau trebuie să-l înștiințeze pe cumpărător că este folosit? Este obligatoriu ori nu, având în vedere că unii cumpărători nu întreabă dacă este nou?

Răspuns: El are datoria să dea un sfat sincer și să-i dorească fratelui său ceea ce își dorește lui însuși. Este bine cunoscut că, dacă cineva ți-ar vinde un obiect puțin folosit, a cărui folosire nu l-a afectat, prezentându-l ca nou, ai socoti aceasta o înșelăciune și o amăgire din partea lui. Dacă nu ești mulțumit ca oamenii să-ți facă așa, cum îți îngădui să faci tu altuia? Prin urmare, omului nu-i este îngăduit să procedeze astfel până ce nu-i lămurește cumpărătorului și nu-i spune: *„Acesta a fost puțin folosit"* sau ceva asemănător.

8. Amestecarea aurului în atelier

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la cel care își dă aurul unui atelier ca să-i facă din el o bijuterie? Aurul său se poate amesteca cu aurul altcuiva în timpul topirii în atelier, dar atunci când îl primește de la atelier îl primește la aceeași greutate pe care a predat-o.

Răspuns: Atelierul nu trebuie să amestece averile oamenilor unele cu altele, ci să le păstreze pe fiecare separat, dacă titlul aurului diferă. Dacă însă titlul aurului este același, nu este nicio problemă să le pună laolaltă, fiindcă acest lucru nu aduce vătămare.

Întrebare: Trebuie plătită manopera la primirea aurului sau poate fi socotită într-un cont curent?

Răspuns: Nu trebuie plătită atunci, fiindcă este plata pentru o lucrare. Dacă o plătește la primirea aurului, bine; dacă nu, o poate plăti oricând, iar acest lucru este valabil.

9. Vânzarea aurului urmată de o nouă cumpărare

Întrebare: Care este părerea eminenței voastre despre faptul că unii cumpărători de aur întreabă care este prețul aurului, apoi,

după ce îl află, scot aurul folosit pe care îl au și îl vând, iar la încasarea dirhamilor se ridică și cumpără marfă nouă?

Răspuns: Acest lucru este îngăduit dacă nu a existat o înțelegere și o convenție prealabilă. Totuși, imamul Aḥmad — Allah să aibă milă de el — socotește că, într-o asemenea situație, ar trebui să plece, să caute în altă parte și să cumpere de acolo. Dacă nu-i este cu putință, se întoarce la cel căruia i-a vândut prima dată și cumpără de la el. Aceasta îl ține mai departe de suspiciune, adică de suspiciunea unei strategeme.

10. Compensarea prețurilor fără încasare

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la cel care vinde aur proprietarului magazinului, apoi cumpără alt aur de la acesta pentru o sumă, de pildă, apropiată de suma cu care i-a vândut, după care prețul aurului cumpărat este scăzut din prețul aurului vândut, fără să-l fi încasat?

Răspuns: Acest lucru nu este îngăduit, fiindcă a vândut ceva pe un preț pe care nu l-a încasat și a luat în schimbul acelui preț ceva ce nu poate fi vândut cu plată amânată. Juriștii au precizat că acest lucru este interzis, fiindcă poate fi folosit drept stratagemă pentru vânzarea, fără predare, a unui lucru care nu poate fi vândut cu plată amânată în acest fel. Dacă bunurile sunt de aceeași categorie, devine o stratagemă atât pentru ribā al-faḍl[7], cât și pentru ribā an-nasī'ah[8].

11. O parte din preț rămasă de plată

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la cel care cumpără aur, dar îi mai rămâne o parte din preț de plătit, iar el spune: *„Ți-o aduc când îmi va fi cu putință”*?

Răspuns: O asemenea practică nu este îngăduită. Dacă a procedat astfel, contractul este valabil pentru partea al cărei echivalent a fost încasat și este nul pentru partea care nu a fost încasată, fiindcă Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i

7 Ribā al-faḍl înseamnă vânzarea banilor pe bani sau a hranei pe hrană, cu un adaos.

8 Ribā an-nasī'ah înseamnă amânarea predării într-o vânzare în care se cere predarea reciprocă a bunurilor supuse regulilor ribā.

dăruiască pace — a spus despre vânzarea aurului pe argint: *„Vindeți cum doriți, dacă schimbul este din mână în mână."*[9]

12. Aducerea restului prețului înainte de primirea aurului

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la cel care cumpără aur, încheie vânzarea și plătește, dar mai rămâne o parte din sumă? Îi este îngăduit să meargă undeva pentru puțin timp, de pildă la mașină sau la bancă, ca să aducă restul, fără să primească aurul până când se întoarce cu suma rămasă? Este valabil acest lucru sau trebuie înnoit contractul după ce vine cu restul?

Răspuns: Este mai potrivit să se înnoiască contractul după ce vine cu restul. Acest lucru nu aduce nicio vătămare: este doar repetarea formulării, ținând seama de preț, dacă acesta a crescut sau a scăzut. Dacă însă contractul este încheiat la primul preț, nu este nicio problemă. Totuși, ar fi fost mai potrivit să amâne contractul până când aduce restul prețului, fiindcă nu este nevoie de încheierea lui înainte ca prețul să fie adus. Allah este Cel care dă izbândă.

13. Aur cu pietre schimbat pe aur curat

Întrebare: Unii proprietari de magazine de aur merg la negustorul de aur și iau de la el aur nou, de pildă cu greutatea de un kilogram. Aurul acesta are pietre încorporate, fie pietre prețioase numite diamante sau zircon, fie altele. Cumpărătorul îi dă pentru acest kilogram aur curat, greutate pentru greutate, însă fără pietre. Vânzătorul mai ia peste aceasta și ceea ce se numește manoperă. Vânzătorul are astfel două adaosuri: primul este aurul care corespunde greutății pietrelor, iar al doilea este manopera suplimentară, fiindcă el este negustor de aur, nu fabricant de aur. Care este hotărârea cu privire la această practică? Allah să vă răsplătească!

Răspuns: Această practică este interzisă, fiindcă include ribā, și anume, după cum a menționat cel care întreabă, sub două aspecte. Primul este adaosul de aur, deoarece a făcut ca pietrelor

9 Relatat de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Schimbul și vânzarea aurului pe argint cu plată imediată", nr. 1587.

și celorlalte lucruri care nu sunt aur să le corespundă aur. Este asemănător colierului menționat în hadithul lui Faḍālah ibn ʿUbayd: el a cumpărat un colier în care se aflau aur și mărgele, pentru doisprezece dinari. L-a desfăcut și a găsit în el mai mult. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a spus: *„Nu se vinde până ce nu este separat."*[10]

Al doilea aspect este adaosul pentru manoperă. Părerea corectă este că nu este îngăduit să se adauge pentru manoperă, fiindcă, deși aceasta este lucrarea omului, rămâne un spor de însușire în bunul supus regulilor ribā, asemănător sporului unei însușiri create de Allah Cel Puternic și Măreț. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a oprit cumpărarea unui ṣāʿ de curmale bune pentru doi ṣāʿ de curmale slabe.[11] Musulmanul are datoria să se ferească de ribā și să stea departe de ea, fiindcă este unul dintre cele mai mari păcate.

14. Munca într-un magazin cu practici interzise

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la munca pentru proprietarii magazinelor de aur care practică tranzacții neîngăduite, fie strategeme cu ribā, fie strategeme interzise, fie înșelăciune ori alte tranzacții care nu sunt îngăduite?
Răspuns: Munca pentru cei care practică ribā, înșelăciunea sau alte asemenea lucruri interzise este interzisă, după cum spune Allah Preaînaltul:

﴿وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ﴾

Nu vă ajutați unii pe alții la păcat și la nedreptățire!
Coran 5:2

10 Relatat de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Vânzarea colierului care conține mărgele și aur", nr. 1591.

11 Convenit de al-Bukhārī și Muslim; trimiterea bibliografică a fost menționată anterior, în răspunsul la prima întrebare.

Și după cuvintele Preaînaltului:

﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا۟ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ﴾

El v-a coborât în Carte că, atunci când auziți că versetele lui Allah sunt tăgăduite și luate în batjocură, să nu stați cu ei până ce nu vor trece la o altă vorbire; altfel, veți fi asemenea lor.

Coran 4:140

Și după cuvintele Profetului — binecuvântarea și pacea fie asupra lui: *„Cel dintre voi care vede un lucru oprit să-l schimbe cu mâna sa; dacă nu poate, atunci cu limba sa; iar dacă nu poate, atunci cu inima sa."*[12] Cel care lucrează pentru ei nu schimbă lucrul oprit nici cu mâna, nici cu limba și nici cu inima sa; astfel, el nu ascultă de Trimis — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace.

15. Plata cu cecuri

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la folosirea cecurilor la vânzarea aurului, dacă ele sunt scadente la momentul vânzării? Unii proprietari de magazine de aur folosesc cecurile, temându-se să nu le fie furați banii.

Răspuns: Nu este îngăduită folosirea cecurilor la vânzarea aurului sau a argintului, fiindcă cecurile nu înseamnă încasare; ele sunt numai un document pentru un transfer. Dovada este că, dacă cel care a luat cecul îl pierde, se întoarce la cel care i l-a dat, pe când, dacă ar fi încasat banii, nu s-ar mai întoarce la el.

12 Relatat de Muslim în Cartea credinței, capitolul care arată că oprirea lucrului rău face parte din credință, nr. 49.

Ca să se lămurească: dacă un om cumpără aur pe dirhami, iar vânzătorul încasează dirhamii, apoi îi pierde, nu se întoarce la cumpărător. Dacă însă ia de la cumpărător un cec, apoi merge să-l încaseze la bancă și îl pierde, îi va cere cumpărătorului prețul. Aceasta dovedește că cecul nu înseamnă încasare. Iar dacă nu există încasare, vânzarea nu este valabilă, fiindcă Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — a poruncit ca vânzarea aurului pe argint să fie din mână în mână. Excepția este atunci când cecul este certificat de bancă, iar vânzătorul sună la bancă și spune: *„Păstrați dirhamii la voi, ca un depozit pentru mine."* Într-un asemenea caz s-ar putea îngădui. Allah știe cel mai bine.

16. Bijuterii cu reprezentări de animale

Întrebare: Care este hotărârea vânzării aurului pe care se află desene sau reprezentări precum un fluture, un cap de șarpe și altele asemenea?

Răspuns: Bijuteriile de aur sau de argint făcute în chip de animal nu pot fi vândute, cumpărate, purtate ori păstrate: toate acestea sunt interzise. Musulmanul trebuie să șteargă și să înlăture aceste reprezentări, după cum este consemnat în Ṣaḥīḥ Muslim, de la Abū al-Hayyāj, că ʿAlī ibn Abī Ṭālib — Allah să fie mulțumit de el — i-a spus: *„Să nu te trimit cu aceeași însărcinare cu care m-a trimis Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace: să nu lași nicio reprezentare fără să o ștergi și niciun mormânt înălțat fără să-l nivelezi?"*[13] Este consemnat de la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — și că îngerii nu intră într-o casă în care se află o reprezentare.[14] Prin urmare, musulmanii trebuie să evite folosirea, vânzarea și cumpărarea acestor bijuterii.

13 Relatat de Muslim în Cartea funeraliilor, capitolul „Porunca de a nivela mormintele", nr. 969.

14 Convenit de al-Bukhārī și Muslim: relatat de al-Bukhārī în Cartea veșmintelor, capitolul „Reprezentările", nr. 5949, și de Muslim în Cartea veșmintelor, capitolul „Îngerii nu intră într-o casă în care se află un câine sau o reprezentare", nr. 2106.

17. Rezervarea aurului printr-un avans

Întrebare: Care este hotărârea rezervării aurului prin plata unei părți din preț și păstrarea lui la negustor până când se plătește prețul întreg?

Răspuns: Acest lucru nu este îngăduit dacă i l-a vândut, fiindcă vânzarea presupune ca proprietatea să treacă de la vânzător la cumpărător fără ca prețul să fi fost încasat. Aceasta este interzisă și neîngăduită. Prețul trebuie încasat în întregime; apoi, dacă dorește cumpărătorul, îl lasă la vânzător, iar dacă dorește, îl ia. Da, dacă doar i-a cerut un preț, fără ca acesta să i-l vândă, apoi a plecat, s-a întors cu restul prețului și abia atunci s-au încheiat contractul și predarea, aceasta este îngăduită, fiindcă nu a existat contract decât după aducerea prețului.

18. Predarea aurului unei rude înainte de încasarea prețului

Întrebare: Care este hotărârea predării aurului înainte de încasarea prețului? Dacă este vorba despre o rudă și mă tem că voi rupe relația cu ea, deși știu că va plăti prețul, chiar dacă după un timp?

Răspuns: Trebuie să cunoști regula generală: vânzarea aurului pe dirhami nu este nicidecum îngăduită fără încasarea întregului preț. Nu există deosebire între rudă și nerudă, fiindcă în religia lui Allah nu se face favor nimănui. Dacă ruda se supără pe tine fiindcă asculți de Allah Cel Puternic și Măreț, las-o să se supere. Ea este cea nedreaptă și păcătoasă, dorind să cazi în nesupunere față de Allah Cel Puternic și Măreț. În realitate, i-ai făcut un bine atunci când ai refuzat să închei cu ea tranzacția interzisă. Dacă se supără sau rupe relația cu tine din acest motiv, ea este păcătoasă și asupra ta nu cade nimic din păcatul ei.

19. Aur păstrat ca gaj în timpul consultării

Întrebare: Care este hotărârea cu privire la faptul că negustorul ia aur în schimbul aurului pe care cumpărătorul dorește să-l ducă pentru a se consulta asupra lui? Negustorul păstrează aurul primit drept gaj până când cumpărătorul returnează ceea ce a luat de la

el, știind că este inevitabil să existe o diferență de greutate între aurul luat și gaj.

Răspuns: Acest lucru este îngăduit atât timp cât nu i l-a vândut, ci doar i-a spus: *„Ia acest aur drept gaj la tine, până mă duc, mă consult și mă întorc; apoi încheiem o vânzare nouă."* Când încheie vânzarea, îi plătește prețul întreg și își ia aurul pe care l-a lăsat drept gaj la el.

20. Creșterea prețului după o perioadă de păstrare

Întrebare: Un om a cumpărat o piesă de aur cu două sute de dinari și a păstrat-o o vreme, până când valoarea aurului a crescut de mai multe ori. A vândut-o atunci cu trei mii de dinari. Care este hotărârea cu privire la acest câștig?

Răspuns: Acest câștig este îngăduit și nu este nicio problemă în el. Așa fac musulmanii în cumpărările și vânzările lor: cumpără mărfuri și așteaptă creșterea prețului. Poate chiar le cumpără pentru propria folosință, apoi, dacă prețul crește foarte mult și văd prilejul de a le vinde, le vând, deși înainte nu intenționau să le vândă. Important este că, atunci când creșterea urmează piața, nu este nicio problemă în ea, chiar dacă prețul se înmulțește de multe ori.

Dacă însă adaosul apare la schimbarea aurului pentru alt aur, luând un adaos în celălalt aur, acest lucru este interzis. Vânzarea aurului pe aur nu este îngăduită decât greutate pentru greutate și din mână în mână, după cum este consemnat în hadithul de la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Dacă vinzi aur pe aur, chiar dacă ele diferă în calitate — unul fiind mai bun decât celălalt —, nu este îngăduit decât aceeași cantitate pentru aceeași cantitate, egal pentru egal, din mână în mână. Astfel, dacă ai lua doi mithqāl de aur de 18 carate pentru un mithqāl și jumătate de aur de 24 de carate, acest lucru este interzis și nu este îngăduit, fiindcă egalitatea este obligatorie.

Dacă ai lua doi mithqāl pentru doi mithqāl de aur, însă predarea unuia dintre ele ar fi amânată, nici acest lucru nu este îngăduit, fiindcă primirea trebuie să aibă loc în aceeași ședință în care se încheie contractul. La fel este și vânzarea aurului pe

bancnotele cunoscute: dacă omul cumpără aur de la negustor sau de la meșteșugar, nu-i este îngăduit să se despartă de el până când nu-i plătește prețul în întregime. Aceste bancnote au statutul argintului, iar la vânzarea aurului pe argint trebuie ca ambele părți să primească bunurile înainte de a se despărți, după cuvintele Trimisului — binecuvântarea și pacea fie asupra lui: *„Dacă aceste categorii diferă, vindeți cum doriți, dacă schimbul este din mână în mână."*[15]

21. Inele de aur destinate bărbaților

Întrebare: Care este hotărârea vânzării inelelor de aur destinate purtării de către bărbați, dacă negustorul este sigur că acel cumpărător le va purta?

Răspuns: Dacă vânzătorul știe că acel cumpărător va purta inelele de aur sau socotește că cel mai probabil le va purta, îi este interzis să i le vândă, fiindcă aurul este interzis bărbaților din această comunitate. Dacă i-l vinde celui despre care știe sau socotește că cel mai probabil îl va purta, l-a ajutat la păcat. Allah Cel Puternic și Măreț a oprit ajutorul la păcat și la nedreptățire. Preaînaltul spune:

﴿وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ﴾

Ajutați-vă unii pe alții la virtute și evlavie și nu vă ajutați la păcat și la nedreptățire!

Coran 5:2

Nici meșteșugarului nu-i este îngăduit să facă inele de aur pe care să le poarte bărbații.

15 Relatat de Muslim în Cartea parteneriatului agricol, capitolul „Schimbul și vânzarea aurului pe argint cu plată imediată", nr. 1587.

22. De ce aurul este interzis bărbaților

Întrebare: Care este rațiunea interzicerii purtării aurului de către bărbați? Știm că religia Islamului nu-i interzice musulmanului decât ceea ce îi aduce vătămare. Așadar, care este vătămarea ce decurge din împodobirea bărbaților cu aur?

Răspuns: Să știe cel care întreabă și toți cei care ascultă această emisiune[16] că, pentru fiecare credincios, temeiul hotărârilor Legii islamice este cuvântul lui Allah și al Trimisului Său, după cuvintele Preaînaltului:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

Nu se cuvine unui credincios și nici unei credincioase ca, atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât un lucru, ei să mai aibă de ales în privința lui.

Coran 33:36

Oricui ne întreabă despre obligativitatea sau interzicerea unui lucru dovedit de hotărârea Cărții și a Sunnei îi spunem că temeiul este cuvântul lui Allah Preaînaltul și cuvântul Trimisului Său. Acest temei este de ajuns pentru orice credincios. De aceea, când ʿĀ'ishah a fost întrebată de ce femeia aflată la menstruație recuperează postul, dar nu recuperează rugăciunea, ea a spus: *„Ni se întâmpla aceasta și ni se poruncea să recuperăm postul, dar nu ni se poruncea să recuperăm rugăciunea."*[17] Textul din Cartea lui Allah sau din Sunna Trimisului Său este un temei obligatoriu pentru orice credincios.

Totuși, nu este nicio problemă ca omul să caute înțelepciunea și să cerceteze înțelepciunea hotărârilor lui Allah. Aceasta îi

16 Această întrebare este preluată din emisiunea „Nūr ʿalā ad-Darb".

17 Relatat de Muslim în Cartea menstruației, capitolul „Obligativitatea recuperării postului, dar nu și a rugăciunii, de către femeia aflată la menstruație", nr. 335.

sporește liniștea și arată măreția Legii islamice, care leagă hotărârile de rațiunile lor. De asemenea, dacă rațiunea hotărârii precizate în text există într-o altă situație care nu este precizată în text, ea face cu putință raționamentul prin analogie. Cunoașterea înțelepciunii Legii are, așadar, aceste trei foloase.
După aceasta, ca răspuns la întrebarea fratelui, spunem: este consemnat de la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace — că aurul este interzis bărbaților, nu femeilor. Înțelepciunea acestei hotărâri este că aurul se numără printre cele mai alese lucruri cu care omul se înfrumusețează și se împodobește; el este podoabă și ornament. Bărbatul nu este menit acestui lucru, adică nu este un om care să se desăvârșească prin altceva sau să fie întregit prin altceva. Bărbatul este desăvârșit prin bărbăția lui și nu are nevoie să se împodobească pentru o altă persoană de care să se lege dorința sa, spre deosebire de femeie. Femeia este nedesăvârșită și are nevoie să-și întregească frumusețea; are nevoie să se împodobească cu cele mai alese podoabe, pentru ca aceasta să îmbie la buna conviețuire dintre ea și soțul ei. De aceea, femeii i-a fost îngăduit să se împodobească cu aur, spre deosebire de bărbat. Preaînaltul spune, descriind femeia:

﴿أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي ٱلْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾

Oare aceea care este crescută între podoabe și care, la ceartă, nu se poate exprima limpede?
Coran 43:18

Astfel se lămurește înțelepciunea Legii în interzicerea purtării aurului de către bărbați. Cu acest prilej le adresez un sfat celor dintre bărbați care au fost încercați prin împodobirea cu aur: prin aceasta nu au ascultat de Allah și de Trimisul Său, s-au asemănat femeilor și au ajuns să pună pe mâinile lor un tăciune aprins, împodobindu-se cu el, după cum este consemnat de la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. Ei trebuie să se căiască înaintea lui Allah, Slăvitul și Preaînaltul. Dacă doresc să

poarte inele de argint, în limitele Legii islamice, nu este nicio problemă. La fel, pot purta inele din alte metale decât aurul, dacă nu ajung la risipă sau la ispită.

Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor! Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei și tuturor companionilor săi.

Bibliografie

1. Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Majmūʿat asʾilah fī bayʿ wa-shirāʾ adh-dhahab, Dār al-Waṭan, Riyadh, ediția din 1423 H.

Indice

argint 1, 3, 7, 10, 11, 13, 16
bărbați 13, 14, 16
cecuri 9
contract 4, 11
gaj 5, 11, 12
manoperă 7, 8
pietre 7
plată amânată 2, 3, 6
predare 6

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Majmūʿat asʾilah fī bayʿ wa-shirāʾ adh-dhahab

Vânzarea și cumpărarea aurului

Douăzeci și două de răspunsuri despre tranzacțiile cu aur: schimbul aurului vechi cu cel nou, manopera, plata amânată, împuternicirea, cecurile și bijuteriile.

Autor: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro